هنیه: روابط امروز ما با ایران متمایز و پیشرفته است

فارس- رئیس دفتر سیاسی حماس درباره حمایت ایران از حماس گفت: ایران نقشی محوری در منطقه دارد و روابط با این کشور، بُعدی راهبردی دارد؛ تهران در زمینه منافع ملت فلسطین و مقاومت قهرمان آن بسیار کار کرده است و امروز می‌توانیم بگوییم رابطه با ایران در مرحله پیشرفته و عالی است.
اسماعیل هنیه گفت: ما با تمامی طرف‌ها روابط خوبی داریم، در محوری علیه محوری دیگر مداخله نمی‌کنیم.

یادداشت

منیژه عرب‌نورآبادی
politico@khorasannews.com

ضرورت حرکت ایران روی گسل های جی ۷

عهدشکنی ترامپ پس از تایید بیانیه پایانی نشست گروه ۷ و بالا گرفتن اختلافات در بین قدرت‌های اقتصادی، می‌تواند فرصتی برای افزایش قدرت مانور دیپلماتیک ایران در عرصه بین‌الملل با حرکت بر روی گسل های بالقوه و بالفعل میان آمریکا و دیگر اعضای این گروه باشد.
گروه ۷ کشور صنعتی حدود بیش از ۵۰ درصد اقتصاد جهان را در دست دارند و به همین لحاظ جهت گیری های این کشورها در تحولات بین المللی تا حدزیادی تعیین کننده است. اما شرایطی که پس از روی کار آمدن ترامپ در کاخ سفید و خروج وی از پیمان های بین المللی و به ویژه برجام به وجود آورده، مناسبات در این گروه تاثیر گذار را هم دستخوش تغییر اتی کرده است مناسباتی که اگر درست درک شده و از آن استفاده شود می تواند منافع ما را نیز تاحدی برآورده کند. بدون شک تصمیم ترامپ به باز گرداندن تحریم ها علیه ایران فشارهایی را بر اقتصاد ایران وارد خواهد کرد اما بدیهی است سیاست تحریم هر چقدر هم که سخت باشد بدون همراهی دیگر متحدان آمریکا همچون اتحادیه اروپا، کانادا و روسیه و چین تاثیر چندانی نخواهد داشت چرا که در تجربه تحریم های قبلی علیه کشورمان تا زمانی که اروپا در کنار آمریکا قرار نگرفت و برخی کشورهای دیگر مانند هند و چین مبادرت به کاهش خرید نفت ایران نکردند عملا تحریم های یک جانبه آمریکا تاثیر چندانی نداشت . در شرایط فعلی نیز اگر چه شرکت های بزرگ اروپایی مانند توتال اعلام کرده اند که از ترس تحریم های آمریکا بازار ایران را ترک خواهند کرد اما همان طور که مدیر کنسرسیوم بین المللی پرگس که اردیبهشت امسال، توافق اولیه توسعه میدان نفتی کرنج را با ایران امضا کرده است روز شنبه تصریح کرد: خروج آمریکا از برجام برای این کنسرسیوم و صدها شرکت دیگر که فعالیتی در جغرافیای آمریکا ندارند، محدودیتی ایجاد نمی کند. به عبارتی این شرکت های کوچک و متوسط به واسطه این که با بازار آمریکا مبادله ای ندارند می توانند همچنان در بازار ایران بمانند و تا حدزیادی نیاز های ایران را مرتفع کنند.
یکی دیگر از مواردی که در این شرایط می تواند فرصتی را برای ایران و استفاده از این اختلافات فراهم کند شکل گیری مبادلات تجاری از طریق سیستم جدید مالی غیر از دلار است فرایندی که با توجه به استفاده افراطی آمریکا از حربه تحریم دلاری در حال شکل گیری مبادلات دوجانبه و غیر دلاری از سوی برخی قطب های بزرگ جهانی همچون چین و روسیه و حتی اروپا و حوزه یورو است . اگر چه در ارزیابی توان اروپا برای مواجهه با آمریکا باید واقع بین بود و در خواب دلخوشی مطلق به قاره سبز فرو نرفت اما آن چه از چشم انداز سیاست های ترامپ تا کنون مشخص شده است این که ممکن است اروپا و آمریکا در حوزه اختلافات اقتصادی به دلیل وزن غالب آمریکا به توافقاتی برسند اما ترامپ با توجه به رویکرد یک جانبه گرایی و نگاه ویژه به رای دهندگان آمریکایی برای ماندن در دور دوم ریاست جمهوری سعی خواهد کرد این رویکرد را همچنان به تناوب ادامه دهد رویکردی که چشم انداز تنش آلود میان کاخ سفید و قدرت های اروپایی و فرصت بهره گیری از این فضا را برای ما همچنان پابرجا نگه می دارد. بنابراین به نظر می رسد جمهوری اسلامی ایران باید ضمن پیگیری سیاست خارجی منطقی، اصولی و خویشتن دارانه خود، وجهه اقتصادی سیاست خارجی را از شکل حکومتی خارج و بخش های بزرگ خصوصی به مثابه سرپنجه های اقتصاد ایران را وارد زمینه همکاری های اقتصادی در عرصه بین الملل کند. همچنین طبق تاکید رهبر معظم انقلاب، حفظ اتحاد و انسجام داخلی از ضرورت های امروز سیاست خارجی ماست که باید تمام خطیبان، جناح‌ها و گروه‌های سیاسی از آن پیروی کنند.

تحلیل

مرموزترین اجلاس جهان و تحریم های ایران

حضور صاحبان اصلی نهادهای مالی اروپا در اجلاس بیلدربرگ و همزمانی آن با آغاز تحریم های یک جانبه آمریکا می تواند نشانه تصمیم گیری های مهمی درباره نحوه تعامل کشورهای اروپایی با ایران باشد. اجلاس بیلدربرگ همچون سال های گذشته در کمال رازداری و نهانکاری و صد البته با هاله‌ای از شایعات درباره دستور کار و اعضای شرکت کننده آن برگزار شد. این بار قرعه میزبانی این اجلاس به کشور ایتالیا خورد تا این اجلاس ۲ روز پیش به پایان برسد. به جز تدابیر امنیتی شدیدی که به ساکنان شهر تورین در ایتالیا داده شد، هویت اغلب شرکت کنندگان و جزئیات موضوعات مطرح در این کنفرانس محرمانه ماند. به صورت معمول بیلدربرگ نشست های خود را با حضور ۱۲۰ تا ۱۵۰ نفر برگزار می کند. کارشناسان صنایع، سرمایه، اقتصاد، دانشگاه، رسانه و سیاست، نیز معمولا در حاشیه نشست درباره مسائل روز دنیا به گفت و گو می نشینند. شاید اگر بخواهیم یک نمونه واضح از اجلاس بیلدربرگ را نام ببریم، به داووس می رسیم. با این تفاوت که اجلاس داووس در مقابل دوربین های رسانه برگزار می شود و اطلاعات آن به صورت عمومی منتشر می شود. در میان شرکت کنندگان امسال نام نخست وزیران کشورهای هلند، بلژیک، صربستان و استونی به چشم می خورد. دبیر کل ناتو، رئیس کل اداره اطلاعات فرانسه، رئیس بانک مرکزی بریتانیا و هنری کیسینجر وزیر خارجه پیشین آمریکا نیز در میان افرادی هستند که امسال در همایش بیلدربرگ گرد هم آمدند.

■ **ایران جزو موضوعات اجلاس امسال**

پوپولیسم در اروپا، نابرابری، آینده کار، هوش مصنوعی، آمریکا قبل از انتخابات میان دوره ای، تجارت آزاد، رهبری جهان توسط آمریکا، روسیه، محاسبات کوانتومی، عربستان سعودی و ایران، جهان «پس از حقیقت» و مسائل روز جزو لیست های مورد بحث در این سازمان هستند. می‌توان حدس زد که حضور نمایندگان توتال و شل و بانک اچ‌اس‌بی‌سی در این اجلاس و در شرایطی که ایران با یک هجمه همه جانبه اقتصادی از سوی غرب رو به روست، مصوبات آن را بسیار برای ما مهم می کند.

بررسی بسترها و ضرورت های دیپلماسی شرقی ایران

اشتیاق و تردیدهای اژدهای زرد درباره ایران

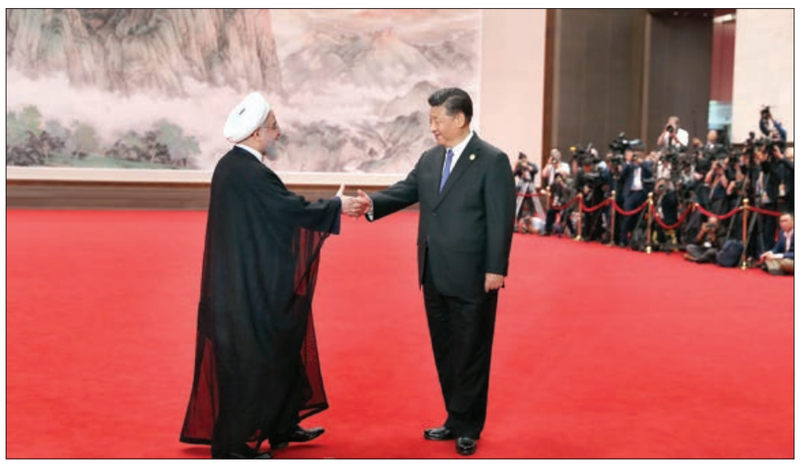

سازمان همکاری شانگهای در سال ۲۰۰۱ میلادی با عضویت ۶ کشور روسیه، چین، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان و ازبکستان بنا نهاده شد. ایران از نخستین کشورهایی بود که درخواست عضویت رسمی خود را به این سازمان ارائه کرد و پس از مغولستان به عنوان عضو ناظر در این سازمان مهم اقتصادی منطقه ای پذیرفته شد. سازمان شانگهای بزرگ ترین سازمان منطقه ای در جهان از لحاظ پوشش جغرافیایی و جمعیت است و یکی از قوی ترین سازمان های جهان است. در سال ۲۰۱۷، اعضای این سازمان تقریبا نیمی از جمعیت جهان، یک چهارم تولید ناخالص داخلی جهان و حدود ۸۰ درصد زمین های اوراسیا را تشکیل می دادند.

■ **نگاه به شرق**

در حالی که دولت آمریکا پس از نقض تعهدات بین المللی و خروج یک جانبه از توافق هسته‌ای، تهدید به بازگرداندن تحریم ها و افزایش فشارها علیه تهران را طی ماه های پیش رو وعده داده است، سفر رئیس جمهور کشورمان به شهر چینگدائوی چین عمدتا با هدف مقابله و بی اثر کردن فشارهای اقتصادی مورد ادعای ترامپ انجام شد. در واقع پس از خروج یک جانبه واشنگتن از توافق هسته ای، پرسش اساسی درباره امکان حضور و تداوم فعالیت شرکت های اقتصادی بین المللی در ایران در صورت تداوم پایبندی تهران به تعهدات هسته‌ای خود است. بر این اساس تهران امیدوار است که خلأ ناشی از خروج شرکت های غربی را با تقویت همکاری های اقتصادی با کشورهای عضو شانگهای به ویژه چین، روسیه و هند پر کند. به گزارش پایگاه خبری تحلیلی الوقت، دیدار روحانی و شی جین پینگ رئیس جمهور چین، با هدف تقویت بیشتر روابط اقتصادی و سیاسی پکن- تهران انجام می شود. تنها چند ماه پس از امضای توافق هسته‌ای گروه ۵+۱ با ایران در ژوئن ۲۰۱۵ که چین هم عضو طرف های مذاکره کننده با ایران محسوب می شد، شی جین پینگ در ژانویه ۲۰۱۶ همراه با یک هیئت بزرگ تجاری به تهران سفر کرد و دو طرف متعهد به توسعه بیشتر روابط دو جانبه و افزایش میزان تجارت به ۶۰۰ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۵ شدند. در سال ۲۰۱۷ تجارت دو جانبه ایران و چین به رقمی بیش از ۳۷/۲ میلیارد دلار رسید که نسبت به سال ۲۰۱۶ بیش از ۲۰ درصد رشد داشت. سال ۲۰۱۷، گروه موسسات سرمایه گذاری CITIC چین وامی به اعتبار ۱۰ میلیارد دلار را به تهران داد، که علاوه بر وام ۱۵ میلیاردی بانک توسعه این کشور به ایران بود. به طور حتم گسترش مناسبات تهران- پکن، فرصت تقویت نفوذ سیاسی و اقتصادی در منطقه را در اختیار چین قرار می دهد. چین در دوره شی جین پینگ بر آن است تا طی یک دهه پیش رو با پشت سر گذاشتن ایالات متحده به قدرت اول اقتصادی جهان تبدیل شود. برنامه بلندپروازانه «یک کمربند یک جاده» که فهرستی بیش از ۶۸ کشور، ۶۵ درصد جمعیت جهان و ۴۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان تا سال ۲۰۱۷ را شامل می شود و یکی از بزرگ ترین پروژه های زیربنایی و سرمایه گذاری در تاریخ محسوب می شود، در این زمینه طرح ریزی شده است. هدف اصلی از این طرح احیای جاده قدیمی ابریشم است که در گذشته به عنوان بزرگ ترین خط تجاری جهان، چین را به غرب متصل می کرد. یکی از مسیرهای مهم شش گانه کریدور زمینی از ایران خواهد گذشت. در سال ۲۰۱۷، چین و ایران موافقت کردند که همکاری بیشتری را در چارچوب ابتکار کمربند و جاده در جلسه وزرای خارجه دو کشور در مجمع تمدن های باستانی در آتن یونان انجام دهند. بر همین مبنا «هوا چون اینگ» سخنگوی وزارت خارجی چین ۶ ژوئن (هفته گذشته) در گفت و گو با «گلوبال تایمز» سفر روحانی را عاملی برای تقویت مناسبات ایران و چین تا سطح روابط استراتژیک دانسته بود. وی همچنین شنبه ۱۹ خرداد در گفت و گو با خبرنگار ایرنا درباره احتمال خروج برخی شرکت های غربی از ایران به دنبال خروج آمریکا از قرارداد هسته ای ایران تاکید کرد: دولت چین همواره با اجرای تحریم های یک جانبه کشوری علیه دیگر کشورها مطابق با قوانین داخلی خود، مخالفت کرده است و اکنون نیز مخالف هر گونه تحریم و اعمال فشار بر ایران به دلیل خروج آمریکا از برجام هستیم. نشانه های تمایل چین به نقش آفرینی بیشتر در شراکت اقتصادی با ایران حتی پیش از انجام سفر روحانی روی داده بود هنگامی که شرکت فرانسوی توتال در ماه می اعلام کرد که به دلیل تحریم های آمریکا پروژه مشترک توسعه میادین استخراج گاز طبیعی با ایران را ترک خواهد کرد شرکت ملی نفت چین بلافاصله اعلام آمادگی کرد تا اکثر سهام این پروژه را از توتال بگیرد. پس از این تحولات، تهران به توتال ۶۰ روز برای به دست آوردن معافیت وقت داد در غیر این صورت چین قرارداد را دریافت خواهد کرد.

■ **هند و ضرورت همکاری اقتصادی با تهران**

علاوه بر چین به عنوان بزرگ ترین قدرت اقتصادی سازمان شانگهای، هند دیگر عضو مهم این سازمان بر حفظ روند رو به گسترش همکاری های اقتصادی با تهران به چشم یک ضرورت برای پیشرفت خود بدون توجه به خواسته های واشنگتن برای اعمال تحریم و فشار بر ایران نگاه می کند. محمد جواد ظریف، وزیر خارجه ایران روز دوشنبه ۲۸ ماه می (۲ هفته پیش) به هند سفر و در دهلی نو با خانم سوشما سوآراج، همتای هندی خود دیدار کرد. تجارت نفت ایران و هند همچنین پروژه توسعهٔ بندر چابهار از جمله موضوعاتی بود که به آن پرداخته شد. در این دیدار وزیر خارجه هند اعلام کرد: «هند تنها از تحریم های سازمان ملل پیروی می کند نه تحریم های یک جانبه ایالات متحده علیه ایران.» هند به طور خاص از عقب ماندن از رقیب مهم منطقه ای خود یعنی چین در نفوذ به بازارهای خاورمیانه به ویژه در بخش انرژی واهمه دارد که ایران به دلیل قرابت جغرافیایی موقعیت مناسبی برای تامین نیازهای دهلی نو دارد.

■ **تلاش برای عضویت در شانگهای**

ایران همواره خواهان پذیرش عضویت خود به عنوان عضو دایمی سازمان شانگهای بوده است. اما به رغم درخواست های ایران، این امر تاکنون تحقق نیافته است. قبول این درخواست نیازمند رضایت تمامی دولت های عضو است. روسیه پذیرش ایران را منوط به رفع تحریم های بین المللی علیه تهران کرده بود. پس از لغو تحریم های شورای امنیت، شرایط برای پذیرش ایران بسیار هموار شد. بر همین اساس در شانزدهمین اجلاس سران شانگهای در تاشکند از بکستان در سال ۲۰۱۶ ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه اعلام کرد: «ما بر این باوریم که پس از حل و فصل برنامه هسته‌ای ایران و لغو تحریم های سازمان ملل متحد، هیچ مانعی بر سر راه عضویت ایران در سازمان همکاری شانگهای وجود ندارد». با این وجود به رغم پذیرش رسمی هند و پاکستان در نشست هفدهم این سازمان در «آستانه» پایتخت قزاقستان در ژوئن ۲۰۱۷ (خرداد ۱۳۹۶) این بار نیز موضوع پذیرش ایران در دستور کار اجلاس قرار نگرفت که بسیاری مخالفت چین را عامل این موضوع اعلام کردند.
عمده ترین دلیل مخالفت چین در شرایط کنونی تنش های عمیق راهبردی و ایدئولوژیک ایران با غرب است که پکن را به امکان تاثیر این اختلافات بر روابط اقتصادی با غرب به ویژه با روی کار آمدن ترامپ که جنگ تجاری با چین را کلید زده، مردد کرده است. میزان مبادلات تجاری چین با آمریکا و اتحادیه اروپا در مجموع حدود یک تریلیون و ۵۰ میلیارد دلار است. با این حال تهران امیدوار است که توانمندی و پتانسیل های اقتصادی به ویژه در منابع طبیعی، معدنی، انرژی، نیروی انسانی تحصیل کرده و برخورداری از موقعیت استراتژیک و ژئوپلیتیک منحصر به فرد در محل تلاقی سه قاره آسیا، اروپا و آفریقا و همچنین تولید ناخالص داخلی ۱/۵ تریلیون دلاری (بر اساس شاخص قدرت خرید) و بازار بزرگ مصرف ۸۰ میلیونی که ایران را به بزرگ ترین بازار منطقه تبدیل کرده است بتواند چالش های باقی مانده پیش روی عضویت خود در اجلاس چینگدائو رفع کند.

ایران در اندیشکده ها

نشنال اینترست: این فکرکه ممکن است به «توافقی بهتر» با ایران برسیم، خیالی پوچ است

سخنرانی ماه پیش مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا درباره ایران با عنوان «بعد از توافق: یک استراتژی جدید در قبال ایران»، در واقع هیچ چیز جدیدی نداشت. تکرار خسته کننده همان استدلال ها با همان اشتباهات و اطلاعات گمراه کننده، بود. به گزارش دیپلماسی ایرانی، نشنال اینترست با این مقدمه نوشت: آن چه پمپئو درباره این موضوع گفت- که "پس از پایان شمارش معکوس رفع تحریم ها، ایران آزاد است تا به سرعت ساخت بمب را از سر بگیرد."- نادیده گرفتن این مسئله بود که اگر ایران چنین اقدامی را انجام دهد، نقض فاحش مفاد مادام العمری برجام و همچنین توافق منع گسترش سلاح اتمی خواهد بود.

■ **در تنگنا قرار گرفتن، نتیجه‌ای اجتناب ناپذیر**

پمپئو فهرستی از خواسته های انعطاف ناپذیر را ارائه کرد که محقق نخواهد شد. بیش از دو سال طول کشید تا مذاکرات برجام، که با دقت و به سختی انجام می شد، به نتیجه برسد. دو طرف دخیل در مذاکرات، هر گونه عامل فشاری را در حد اعلی به کار گرفتند. رویکرد قبل از برجام، اعمال تحریم های بیشتر و بیشتر بود که منجر به چرخش بیشتر سانتریفیوژ های ایران و غنی سازی بیشتر اورانیوم، شده بود. این فکر که ممکن است به "توافقی بهتر" برسیم، خیالی پوچ است. آمریکا نه تنها اهرم فشار کمتری نسبت به قبل در اختیار دارد، بلکه دیگر نمی تواند انگیزه مثبت ایجاد کند. ترامپ اعتبار آمریکا را با خروج از برجام، خدشه دار کرده است. رهبر ایران اکنون درباره درستی هشدارهایی که در ابتدای کار و این آمریکای سست پیمان داده بود، صحبت می کند. مقامات ایرانی با هر گرایش سیاسی، اکنون به خوبی می دانند که انجام مذاکره مجدد، با همان گروهی که برجام را از بین بردند، کاری احمقانه است. نتیجه این "استراتژی جدید" شرایط بغرنج و تنش ادامه دار خواهد بود. مسائل مربوط به ایران حل نخواهد شد. حتی اگر دیگر طرفین، بتوانند توافق را زنده نگه دارند، دیگر پیامدهای منفی کناره گیری آمریکا، خودش را نشان خواهد داد. اگر برجام از دست برود، علاوه بر عواقب منفی آن، ایران در تولید هر میزان از مواد هسته ای که بخواهد در هر مدت زمانی، آزاد خواهد بود و دیگر هیچ بازرسی بین المللی در کار نخواهد بود. شرایط برنامه هسته ای ایران به قبل از برجام باز خواهد گشت.

■ **توضیحات گوناگون**

اکنون سوال این است: چرا سیاست گذاران آمریکایی به دنبال چنین نتیجه ای بودند؟ انگیزه آن ها برای دنبال کردن "استراتژی" که محکوم به رسیدن به این نتایج نامطلوب است، چه بود؟
یک توضیح که به ویژه درباره دونالد ترامپ به کار می رود این است که این سیاست، به طور لحظه ای در ذهن ترامپ شکل گرفته است بدون این که به عواقب طولانی مدت آن توجهی کرده باشد. از نظر ترامپ، خط مشی اصلی سیاست او، خراب کردن تمام دستاوردهای باراک اوباما است. پاسخی دیگر برای این سوال، این است که سیاست گذاران واقعا باور دارند که ایران تحت فشار، بالاخره تسلیم هر گونه خواسته آمریکا خواهد شد. اما به خاطر دلایلی که قبلا توضیح داده شد، این تفکر با شکست مواجه می شود. احتمال دیگر این است که آمریکایی ها فکر می کردند که اعمال فشار و دشمنی با ایران، موجب سرنگونی رژیم خواهد شد. رویای سرنگونی رژیم در سخنرانی های پمپئو مشهود بود. سیاستمداران آمریکایی از تجارب قبلی در سرنگونی رژیم از جمله عراق، درس عبرت نگرفته اند. توضیح دیگر، که احتمال آن کمتر از بقیه است، این است که سیاست گذاران به دنبال درگیری و تنشی بی پایان با ایران هستند. از جمله این سیاست گذاران، جان بولتون است که نه تنها به افزایش تنش بسنده نکرده، بلکه به دنبال جنگ با ایران است. یافتن انگیزه برای این تمایل سیاست گذاران بسیار دشوار است. این که ایران موی دماغ آمریکا شود، همان کاری را خواهد داشت که دشمنان خارجی برای رهبران بسیاری از کشورها، نه تنها آمریکا، داشته اند. محبوبیت کوتاه مدت رئیس جمهور آمریکا طی یک بحران یا جنگ بین المللی، باعث کاهش انتقادات به سیاست های داخلی دولت خواهد شد. توجهات از منبع واقعی مشکلات منحرف خواهد شد و حواس ها دیگر به ایرادات و مشکلات مسئولان نخواهد بود و این فرصت را پیش می آورد تا در برابر یک تهدید فرضی، برخوردی خشن اتخاذ شود. برای ترامپ که متهم به نرمش در قبال دیکتاتورهای خارجی بود، فرصت نمایش اقتدار و سخت گیری اش، جذاب به نظر می رسد. توجه داشته باشید که هیچ کدام از این توضیحات، ربطی به منافع آمریکا ندارد بلکه در راستای منافع سیاسی کوته فکرانه برخی از سیاست مداران و دولت است.

گزارش خبری

بازی جدید آمریکا با داعش؛ همنشینی داعشی ها با منافقین در آلبانی

پایگاه اینترنتی لوبلاگ در تحلیلی به قلم مدیر موسسه مشاورین استراتژی خاورمیانه و عضو جدا شده سازمان منافقین نوشت: اکنون آمریکا آلبانی را مجبور کرده است جنگجویان داعش را بپذیرد. به گزارش خبرگزاری صداوسیما، این پایگاه اینترنتی در تحلیلی با عنوان «پس از پذیرش منافقین، آمریکا آلبانی را مجبور کرده است جنگجویان داعش را بپذیرد» به قلم مسعود خدابنده (مدیر موسسه مشاورین استراتژی خاورمیانه و از کادرهای تشکیلاتی با سابقه و جدا شده منافقین) و همسرش آن سینگلتون نوشت: بویکو بوریسوف نخست وزیر بلغارستان در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با ادی را ما نخست وزیر آلبانی- کنفراسی که این هفته و با هدف مبارزه با خشونت افراطی گری در تیرانا برگزار شد- اعلام کرد «آلبانی به مرکز آشتی برای مبارزانی که از داعش به کشورهای بالکان بازگشته اند، تبدیل خواهد شد.» نخست وزیر بلغارستان جزئیات بیشتری از جمله این که چه کسی این طرح را دنبال می کند یا چه کسی درباره آن مذاکره شده است، ارائه نکرد. این ابهام گویی سبب انتقاداتی از نخست وزیر آلبانی شد از جمله این که را ما نه تنها موفق به رایزنی با پارلمان کشورش درباره این موضوع مهم نشده است، بلکه شاید ممکن است اصلا با وی به طور کامل مشورت نشده باشد. اکنون دولت ترامپ به آلبانی می گوید جنگجویان تضعیف شده (گروه وهابی صهیونیستی) داعش را که ریشه آن ها از منطقه بالکان است، بپذیرد و از آن ها میزبانی کند. سرهنگ «باردهیل کلچاکو» رئیس آژانس اطلاعات و امنیت آلبانی در این باره گفته است: «ما تجربه مناسبی برای کمک به مطالعه و رسیدگی به پدیده جنگجویان خارجی داریم.» در سال ۲۰۱۳، هیلاری کلینتون، وزیر خارجه وقت آمریکا، عملا نام مجاهدین خلق (منافقین) را از فهرست تروریسم آمریکا حذف کرد و اجازه داد که اعضای آن به کشور سومی منتقل شوند تا عراق بتواند از شر آن ها خلاص شود. کشورهای اروپایی به دلیل سابقه تروریستی گذشته آن ها حاضر به پذیرش این افراد نبودند. در عوض، دولت آلبانی موافقت کرد که این کار را آن هم تنها با وعده تشکیل یک مؤسسه فارغ از خشونت برای بازگرداندن افراط گرایان به جامعه انجام دهد. این امر رخ نداد. در عوض، پس از آن که دونالد ترامپ رئیس جمهور شد و تصمیم به برچیدن میراث باراک اوباما گرفت، اعضای سازمان منافقین اجازه یافتند مجدد گرد هم جمع شوند. این به این معنی است که سازمان منافقین که تحت حمایت تندروهای آمریکایی مانند رودی جولیانی و جان بولتون است، که اکنون پست های کلیدی در دولت ترامپ دارند به درخواست های خود برای تغییر خشونت آمیز رژیم در ایران ادامه دهد. در نتیجه، آلبانی به عنوان یک کشور دشمن خط مقدم در رابطه با ایران تبدیل شده است.